

שיעור הלכה

גליון ז'

פרשת שופטים תשע"ה

פינת האקטואליה

- איזה שינוי יש בקדיש בעשרת ימי תשובה?
- מי מתפלל שמונה עשרה בקול רם?
- מדוע אומרים המלך הקדוש?
- מה עושה מי ששכח?
- מה מברכים איש את רעהו בליל ר"ה?
- מה אוכלים בראש השנה?
- מתי אסור להכריז "שתיקה יפה בשעת התפילה"?

את התשובות תשמעו
בשיעור ההלכה לבני
התפילה!

האימרה החסידית

"אלול" בגימטריא "בינה".
הוא סוד תשובה עילאה.
הרה"ק ר' צבי אלימלך מזינוב
זי"ע – "בני יששכר"

בליחותא ע"י הנה"ח משה
זינבר נ"י

אופטימי אומר: "זה הכי
טוב שיכול להיות"

פסימי: "זה ענין נכון..."

נושא השבוע

השבוע אנו מתחילים את סימן קכ"ט בקיצור שולחן ערוך. סימן זה מדבר מענייני ראש השנה.

בכל עסק בעולם, מתקיימת ספירת מלאי פעם בשנה. בודקים מה נמכר ומה לא, אלו מוצרים חדשים צריכים להביא, אלו מבצעים מביאים הרבה הכנסות וכו'. ידוע מאמר חז"ל, מלכותא דארעא כעין מלכותא דרקיעא. וכשם שכאן בארץ נהוג לערוך בדק בית פעם בשנה, כך גם בשמים נוהגים לעשות בדק בית פעם בשנה, ביום המלכתו של המלך, הקב"ה. כולנו מתכוננים בתשובה ובתפילה ובצדקה ליום נשגב זה, שבו נעבור כולנו כבני מרון לפני מלך המלכים, וכל מעשינו בספר כתובים.

כיון שאנו יהודים, יש לנו פרוטקציה שהרי המלך הוא אבינו. אנו שמחים ומאושרים על שזכינו להגיע ליום קדוש זה. אנו אוכלים שימנים המרמזים על הדברים הטובים שיקרו לנו במשך השנה, אך אל לנו לשכוח שסוף כל סוף, אנו עומדים למשפט, ועלינו כמובן להתכונן היטב.

יה"ר שנזכה כולנו לכתיבה וחתומה טובה!

מעשה שהיה תקיעתו הנוספת של הרבי ממונקאטש זי"ע

המנחת אלעזר זי"ע

סיפור מחמם לב אך מצמרר זה סופר על ידי רבי ברוך רבינוביץ' ממונקאטש, אביו של הרבי ממונקאטש הנוכחי. הסיפור עוסק בחמיו, הרה"ק ר' חיים אלעזר שפירא, ה"מנחת אלעזר" הגדול.

תקופה קצרה לאחר חתונתם, חיו הרב ברוך ואשתו בוורשה שבפולין. מאוחר יותר, כשחלה המנחת אלעזר, הוא התחנן בפניהם שישובו לעירו – מונקאטש, שהייתה באותם הימים תחת שליטה צ'כית, והם מיהרו לציית לבקשתו.

ה"מנחת אלעזר" אהב במיוחד את נכדו, צבי נתן דוד. הוא היה משחק איתו ומפנק אותו, וצבי הקטן נהג לשבת בחיק סבו בתפילת קבלת שבת.

בראש חודש אלול בשנה האחרונה לחייו, לקח ה"מנחת אלעזר" את השופר כדי לבדוק אם הוא במצב טוב. צבי נכח בחדר והתרגש מאוד לראות את השופר ולשמוע את צליליו. הוא ביקש מסבו לתקוע תקיעה נוספת, והסבא הסכים בשמחה. מאז זה הפך לטכס קבוע:

בכל יום מימי אלול, לאחר התקיעות אותן תוקעים בחודש זה, היה הסבא תוקע תקיעה נוספת עבור נכדו.

מי אנחנו

עלון זה יוצא לאור על ידי חבורת שיעור הלכה, המתקיים מידי יום במדרשה החסידית קודם תפילת שחרית בשעה 7:30. השיעור נמסר ע"י ר' ניסן משה פודולסקי, מנהל הפנימיה.

המדרשה החסידית מגדלת בחורים יראי ה', אוהבי תורה ואנשי מעשה.

כור קצר

<http://www.mcl.org.il>
nisanpodolsky@gmail.com

בערב ראש השנה, בו לא תוקעים בשופר, התאכזב צבי כשלא שמע את תקיעות השופר השגרתיות. "היום הוא ערב ראש השנה" הסביר לו סבו. "היום לא תוקעים בשופר; מחר בבוקר נתקע בשופר בבית הכנסת". הילד לא הבין וגם לא רצה לנסות. הוא צעק, רקע ברגליו והתעקש: "עוד תקיעה אחת! עוד תקיעה אחת!" לאחר זמן סבו התרכך לשמע הבכי של נכדו האהוב והוא תקע תקיעה אחת.

המנהג במונקאטש היה כי בראש השנה, לפני תקיעת השופר, היה הרבי נושא דברים. לפני שפתח את דבריו ניגש ה"מנחת אלעזר" אל ארון הקודש, פתח אותו ואמר:

"ריבון העולמים! עלי לבקש מחילה. כתוב בספרי ההלכה שלא לתקוע בשופר בערב ראש השנה, אך אני תקעתי ביום זה". הוא החל לבכות וקרא: "האם אתה יודע, ריבוננו של עולם, מדוע עברתי על המנהג המקובל? היה זה מפני שנכדי הקטן שכב על הרצפה והתחתן שאתקע בשבילו תקיעה אחת בשופר. לבי נמס בקרבי; לא יכלתי לראות אותו בוכה, ולכן תקעתי פעם נוספת למרות שלא נהוג לעשות כך.

"טאטע! כיצד תוכל לעמוד מנגד ולראות את בניך האוהבך שוכבים על הרצפה וקוראים לך "טאטע, עוד תקיעה אחת! תקע בשופר גדול לחרותנו! תקע בשופר המבשר על ביאת הגאולה השלימה!" הלא אפילו אם לא הגיעה השעה, כיצד תוכל לראות את ילדיך בוכים ולא לעשות דבר"?! באותה שנה – סיים הרב ברוך את סיפורו – התקיעה בשופר התעכבה למשך זמן רב. כל הקהל בכו ללא הרף יחד עם הרבי.

פרשת השבוע שופטים – האיסור לדרוש אל המתים

בפרשת השבוע אנו קוראים על איסור דרישה אל המתים. כיצד זה מסתדר עם מה שלמדנו השבוע בשיעור, שבערב ראש השנה הולכים להתפלל בקברי הצדיקים זי"ע?

מסביר הזוהר הקדוש שישנם שני סוגי מתים. יש את מתי אומות העולם שהם בבחינת "מוות", כיון שרשעים בחייהם קרויים מתים. ועליהם נאמר האיסור "דורש אל המתים"

ולעמת זה יש את מתי ישראל, שהם צדיקי אמת, ועליהם אומר שלמה המלך "ושבח אני את המתים שכבר מתו". שאף במיתתם קרויים חיים.

וכשבאים להתפלל אצלם בשבירת הלב ובתענית, הולכות הנשמות אצל האבות הקדושים, ישיני חברון לעוררם, לבקש רחמים עלינו לפני הקב"ה. זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל, אמנו!

גוי דורש אל המתים